

Cappella Amsterdam

Krista Audere · dirigent

Love Letters

- zondag 22 september | 15.00 - 16.30 uur
ONZE LIEVE VROUWEBASILIEK

Cappella Amsterdam

m.m.v. **VU-Kamerkoor** *

Krista Audere dirigent

Maartje van de Wetering voordracht

Ton de Leeuw 1926-1996

Prière (1954)

Arvo Pärt 1935

And I heard a voice... (2018)

Alfred Schnittke 1934-1998

Three Sacred Hymns

Arvo Pärt

Gebed na de Kanon

(in memoriam Vladimir Zolotarev)

uit Kanon Pokajanen

korte pauze

Pēteris Vasks

Pater noster

Kristis Auznieks 1992

Song of Myself (2019) *

bidden & smeken

19 - 22 sept 2019

Love Letters

De mens toont zich in een liefdesbrief op de meest intieme wijze. In deze tijd van kattenbelletjes, emoticons en tekstuele niemendalletjes lijkt de liefdesbrief op zijn retour. Tegelijk verlangen we soms terug naar de periode waarin mensen hun ziel in woorden goten. Cappella Amsterdam laat in dit programma, samengesteld door gastdirigent Krista Audere, de liefdesbrief als toonbeeld van verlangens zien, als smeekbede.

De Franse schrijver Gustave Flaubert droeg zijn favoriete liefdesbrieven bij zich, aan een touwtje, dichtbij zijn hart. Zo bewaarde hij de vurige woorden van zijn muze op de plek waar ze hem het meest raakten. Later zou blijken dat zijn geliefde de zinnen die de Franse schrijver zo ontroerden, had overgenomen uit een handboek voor liefdesbrieven. De literaire grootmeester had er niets van gemerkt.

Liefdesverklaringen geschreven in woorden en in notenschrift staan centraal in dit programma. Dirigent Krista Audere vertelt: 'Wellicht kun je de partituren van componisten als liefdesbrieven zien: de componist schrijft een brief aan de uitvoerende musicus, die geeft daar weer een interpretatie van. Zo ontstaat er een band tussen beiden.' In dit programma gaat de muziek de dialoog aan met door actrice Maartje van de Wetering gesproken en gespeelde teksten uit liefdesbrieven van vroeger tot nu. De relatie tussen gesproken woord

zondag ❖ 15.00

en muziek is soms ontroerend, soms humoristisch. Daarbij gaat het vooral om de betekenis van de liefdesbrief voor de luisteraar van nu. Deze middag zijn de liefdesbrieven gericht aan u, het publiek.

Er klinken composities die verschillende vormen van liefde verklanken van de mens tot God. Naast werken van Ton de Leeuw, Alfred Schnittke en Arvo Pärt selecteerde Audere werk van Pēteris Vasks, een componist uit haar geliefde thuisland Letland. Cappella Amsterdam heeft Kristis Auznieks (1992) gevraagd voor dit programma een nieuw werk te schrijven. Dit stuk gaat over een andere vorm van liefde: de eigenliefde. Over Kristis Auznieks zegt Krista Audere: 'Ik ken Kristis al heel lang en prijs me gelukkig dat ik al enkele composities van hem heb mogen uitvoeren. Zijn muziek laat zich heel moeilijk categoriseren, maar aangezien veel stukken op het programma behoorlijk romantisch van stijl zijn, kan hij een 'edge' aan het programma toevoegen.'

Prière

Seigneur,

Je suis le plus petit grain de sable du désert
que féconde la pluie de tes bien-faits.

Je ne mérite pas que tu discernes,
un jour, mes bonnes actions.

Je me suis trop souvent contenté de m'en remettre
à ton indulgence, à ta miséricorde.

Trop souvent je n'ai pas révééré ta puissance
en contemplant une feuille ou une forêt,
la mer, une aurore, un pétale de rose.

Trop souvent je n'ai pas écouté ce que tu disais
dans les grondements du tonnerre,
dans les chants des fontaines,
dans les plaintes des pauvres.

Seigneur.

Le silence de la nuit était pour moi ton silence.
Lorsque je souffrais, je ne pensais pas que d'autres
souffraient plus que moi.

Je faisais le bien en pensant que tu me voyais,
je faisais le mal en pensant que tu ne me voyais pas.
Lorsque j'étais heureux, je me croyais
l'artisan de ma félicité.

Ton de Leeuw

Prière

Ton de Leeuws *Prière* verwoordt de persoonlijke liefde tot Allah als een liefdevolle onderworpenheid. Het werk vertoont invloeden van middeleeuwse meerstemmigheid en koorzang uit de Renaissance, vertaald naar het muzikaal idioom van De Leeuws tijd. Voor de componist zelf was *Prière* het startpunt van een fascinatie voor teksten van oosterse origine, die leidde tot diverse (koor)werken, een opera en een componeerstijl die hij 'verwijde modaliteit' noemde. De componist vertelde: 'Op jonge leeftijd ving ik bij toeval een ver Arabisch station op met mijn radio. Ik reageerde als op een donderslag: scherp drong het tot mijn bewustzijn door dat er op de wereld mensen zijn die anders leven, denken en voelen. Dit te vertalen in muziek, dat heeft sindsdien altijd mijn belangstelling gehad.' De smeekbeden cirkelen rond het woord 'Seigneur' en klinken soms homofoon, soms in een canon.

Heer,

Ik ben het kleinste zandkorreltje van de woestijn,
vruchtbaar gemaakt door uw zegen-regen.

Ik verdien het niet dat u eens
mijn goede daden zult beoordelen.

Ik heb mij te vaak in gemakzucht verlaten
op uw toegeeflijkheid, op uw genade.

Te vaak heb ik uw macht niet geëerbiedigd
bij het beschouwen van een blad of een woud,
de zee, een ochtendgloren, een rozenblaadje.

Te vaak heb ik niet geluisterd naar uw stem
in het rommelen van de donder,
in het zingen van de bronnen,
in het weeklagen der armen.

Heer.

De stilte van de nacht was voor mij uw stilte,
toen ik leed dacht ik er niet aan
dat anderen meer moesten lijden dan ik.

Ik deed het goede in de veronderstelling dat u mij zag,
ik deed het slechte ervan uitgaande dat u mij niet zag.
Toen ik gelukkig was,
dacht ik dat ik mijn eigen geluk gesmeed had.

Je me suis permis de te regarder,
je me suis permis de te parler.

Seigneur.

J'ai osé discuter sur le bien,
j'ai osé discuter sur le mal,
sur la vie, sur la mort.

J'ai osé interpréter tes paroles.

J'ai osé lever la tête
dans l'ouragan de tes révélations.

Seigneur, qui fais germer les graines!

Seigneur, qui détruis les moissons!

Seigneur du soleil des batailles et de la lune paisible!

Seigneur de la colombe et du lion,
du brin d'herbe et du cèdre,
de la mousse et du marbre.

Seigneur des oasis et des déserts!

Seigneur, qui as renversé
les palais de Babylone.

Seigneur, qui procures une tente au nomade.

Seigneur, qui nous as donné le jour et la nuit,
l'eau et le pain, l'espoir et le sommeil!

Seigneur de la vie, de la mort, de la résurrection,
je me prosterne devant ta majesté!

Je m'anéantis devant ta puissance.

Je ne sais plus
que j'existe,
quand j'ai prononcé
ton nom.

tekst ontleend aan de koran

Ik stond mijzelf toe u te zien,
ik stond mijzelf toe tot u te spreken.

Heer.

Ik heb het gewaagd om te twisten over het goede,
Ik heb het gewaagd om te twisten over het kwaad,
over het leven en over de dood.

Ik heb uw woord durven verklaren.

Ik heb mijn hoofd durven opheffen
in de orkaan van uw openbaringen.

Heer, die het graan doet kiemen!

Heer, die de oogsten verwoest!

Heer van de zon bij veldslagen en van de vredige maan!

Heer van de duif en van de leeuw,
van het grassprietje en van de ceder,
van het mos en van het marmer.

Heer van de oases en van de woestijnen!

Heer, die de paleizen van Babylon
omver heeft geworpen.

Heer, die de nomade een tent verschaft.

Heer, die ons dag en nacht gegeven heeft,
water en brood, de hoop en de slaap!

Heer van het leven, van de dood, van de opstanding,
ik kniel neer voor uw verhevenheid!

Ik buig me in het stof voor uw macht.

Ik weet niets meer,
dan dat ik besta,
als ik uw naam
heb uitgesproken.

vertaling · Rein de Vries

Ton de Leeuw

Arvo Pärt

And I heard a voice...

De tekst van Arvo Pärt's *And I heard a voice...* (2018) is ontleend aan het laatste bijbelboek: de Openbaring van Johannes (14,13). De gedachte dat kunstenaars uit het verleden door hun artistieke creaties nog steeds in ons midden zijn, nog steeds ademen, inspireerde Pärt bij het schrijven van dit koorwerk. De Estse versie van de bijbel die Pärt gebruikte voor deze compositie

vertaalt het woord 'rust' als 'hingavad', dat in het Ests ook 'ademen' betekent. Pärt verwerkte deze ademhaling ook in de muziek. Bij het woord 'hingavad' verschijnen en verdwijnen de stemmen, alsof het koor in- en uitademt. De luisteraar wordt troostend heen en weer gewiegd.

And I heard a voice... | Ja ma kuulsin hääle

Ja ma kuulsin hääle taevast ütlevat:
'Kirjuta: Õndsad on surnud,
kes Issandas surevad nüüdsest peale;
tõesti, ütleb Vaim,
nad hingavad oma vaevadest,
sest nende teod lähevad nendega ühes.'

Ik hoorde een stem uit de hemel die zei:

'Schrijf op: Gelukkig de doden
die in de Heer sterven, van nu af aan.'
'Ja waarlijk,' zegt de Geest,
'laat hen uitrusten van hun zwoegen,
want hun daden vergezellen hen.'

Openbaring van Johannes (14,13) - Willibrordvertaling

Alfred Schnittke

Three Sacred Hymns

In zijn *Three Sacred Hymns (Drei Geistliche Gesänge)* uit 1983 keert de katholieke componist Alfred Schnittke terug naar de Russisch-orthodoxe wortels van zijn moeder. Sinds zijn jeugd is het leven van de Russisch-Duitse Schnittke gevormd door verschillende invloeden, landen en culturen. Hij absorbeerde alles wat hij muzikaal tegenkwam. Of dat nu klassieke muziek of

jazz was, Bach of Schönberg. Schnittke liet bewust verleden, heden en toekomst in zijn muziek samenkomen om zo tot een geheel nieuwe, eigen compositiestijl te komen. Met de *Three Sacred Hymns*, die hij naar verluidt in één nacht schreef, creëerde de componist expressieve, tijdloze miniaturen. De invloed van de Russisch-orthodoxe kerkmuziek is onmiskenbaar.

Three Sacred Hymns

1.

Богородице Дево, радуйся.
Благодатная Марие,
Господь с Тобою;
Благословенна Ты в женах
и благословен плод чрева Твоего,
яко Spasa родила
еси душ наших.

Bogoroditse Devo, radoejsia,
Blagodatnaja Marije,
Ghospod s Tobójoe.
Blagoslovenna Ti v zhenah,
i blagosloven Plod tsjreva Tvojege
jako Spasa rodila
jesi doesh nashih.

Verheugt U, Heilige Maagd Maria
vol van genade,
de Heer zij met U.
Gezegend zijt Gij onder de vrouwen,
en gezegend is de vrucht van uw
schoot, want Gij hebt het leven ge-
geven aan de Redder van onze ziel.

2.

Господи Иисусе Христе,
Сыне Божий,
помилуй мя грешного.

Gospodi Lisuse Khriste
Sine bozhii,
pomiloj ma greshnogo.

Heer Jezus Christus,
Zoon van God,
ontferm u over mij.

3.

Отче наш,
иже еси на небесех!
Да святится имя Твое,
да придет Царствие Твое!
Да будет воля.
Твоя яко на небеси и на земли.
Хлеб наш насущный
даждь нам днесь
и остави нам долги наша,
якоже и мы оставляем
должником нашим.
И не введи нас во искушение,
но избави нас от лукаваго.
Яко твое есть Царство
и сила и слава во веки.
Аминь

Otshe nash,
izhe jesi na nebesich,
da svjatit sja imja Tvoje,
da pridet Tsarstvije Tvoje,
da boedet volja Tvoja,
jako na njebesi i na zhemli.
Khleb nash nasoeshthnji
dazhd nam dnes,
i ostavi nam dolgi nasha,
jakozhe i mi ostavljam
dolzhnikom nashim,
i nje vvedi nas vo iskoeshenije,
no izbavi nas ot loekavago.
jako tvoje jest tsarstvo,
i sila, i slava vo vieki,
Amin.

Onze Vader,
die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden
ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld,
zoals ook wij aan anderen
hun schuld vergeven,
en leid ons niet in bekoring,
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
tot in eeuwigheid. Amen.

Arvo Pärt

Gebed na de Kanon

Gebed na de Kanon behoort tot de *Kanon Pokajanen* (De Boetekanon), Pärts monumentale werk uit 1998. Het is gebaseerd op gebeden uit de Russisch-orthodoxe kerk waarin het menselijk tekort en de menselijke zonden centraal staan. In deze compositie is de tekst leidend. Pärt laat de woorden hun eigen klank en melodie lijn vinden. Het resultaat is een klinkend gebed,

muziek die in haar schijnbare eenvoud een enorme kracht uitstraalt. Dit gebed staat, net zoals vrijwel de gehele *Kanon Pokajanen*, in d-mineur en maakt gebruik van de tintinnabuli-methode (belletjes-methode), klanken die Pärt-liefhebbers bekend in de oren zullen klinken. Wanneer je op een bel slaat, hoor je naast een basistoon een cluster van boventonen. In de door Pärt

ontwikkelde methode worden tonen begeleid door een drieklank afkomstig van de toonsoort waarin de melodie staat. Het resultaat is een sonore klank als die van een bel.

Arvo Pärt © Birgit Püve | Arvo Pärt Centre

Molitva

Vladiko Hristye Bozhe,
izhe strastmi svoimi
strasti moya istseliviy
i yazvami svoimi yazvi
moya uvrachevavi,
daruy mnye,
mnogo Tyebye pregreshivshemu,
slyezi umileniya:
srastvori moyemu tyelu
ot obonyaniya Zhivotvoryashchago Tyela Tvoyego,
i nasladi dushu moyu
Tvoyeyu Chestnoyu Kroviyu ot goryesti,
yeyuzhe mya soprotivnik napoi;
vozvisi um k tebye, dolu ponikshiy,
i vozvyedi ot propasti pogibyeli:
yako nye imam pokayaniya,
nye imam umileniya,
nye imam slyezi utyeshityelniya,
vozvodyashchiya chada
ko svojemu naslediyu.
Omrachihsa umom v zhityeyskih strastyeh nye mogu
vozzreti k tyebye v bolezni,
nye mogu sogretisya slyezami,
yazhe k tyebye lyubve.
No Vladiko Gospodi Iisuse Hristye,
sokrovshche blagih,
daruy mnye pokayaniye vsyetseloye
i syerdtshe lyubotrudnoye vo vziskaniye Tvoye,
daruy mnye blagodat Tvoyu
i obnovivo mnye zraki Tvoyego obraza.
Ostavih Tya,
nye ostavi menye;
izidi na vziskaniye moye,
vozvyedi k pazhiti Tvoyey
i soprichti mya ovtsam izbrannago
Tvoyego stada vospitay
mya s nimi ot zlaka
Bozhestvyennih Tvoih Tainstv,
molitvami Prechistiya Tvoyeya Matyere
i vsyeh svyatih Tvoih. Amin.

Gebed na de Kanon

Heer, Jezus Christus, onze God,
die door uw lijden
mijn kwalen hebt geheeld,
en die door uw wonden
mijn wonden hebt genezen,
schenk mij,
o Heer, tranen van ontroering,
want veel heb ik tegen u misdaan;
laat mijn lichaam deel mogen hebben
aan uw levenschenkend Lichaam
en laat mijn ziel
door uw heilig Bloed
troost vinden voor alle bitterheid
waarmee de tegenstander mij heeft verzadigd:
verhef mijn gevallen geest tot U,
en leid mij uit de afgrond der ondergang omhoog;
want ik heb geen berouw,
ik voel geen ontroering,
ik heb geen tranen van troost
die de mens naar het Koninkrijk omhoog voeren.
Verstrikt in hartstochten,
heb ik mijn geest laten verduisteren,
in mijn zwakte kan ik niet naar U opzien,
tranen van liefde voor U kunnen mij niet warmen.
Maar ik smEEK U, Heer Jezus Christus,
Schatkamer van alle heil,
schenk mij een volkomen berouw
en een hart vol bereidheid U te zoeken,
schenk mij uw genade en vernieuw in mij
de tekenen van uw beeld.
Ook al heb ik mij van U afgewend,
wend U niet af van mij,
kom mij tegemoet in mijn zoeken:
leid mij omhoog naar uw weiden en neem mij op
onder de schapen van uw uitverkoren kudde.
Voed mij samen met hen
met de grassen
van uw Goddelijke Geheimen,
omwille van de gebeden van uw alreine Moeder
en al uw heiligen. Amen.

Pēteris Vasks

Pater noster

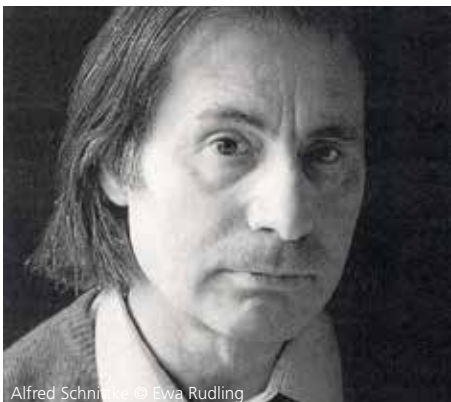
De Letse domineezoon Pēteris Vasks droeg zijn *Pater noster* (1991) op aan zowel zijn aardse als zijn hemelse vader. Vasks bezocht het conservatorium van Vilnius in Litouwen, omdat hij als domineezoon in het Estland van de Sovjettijd niet mocht studeren. Zijn bedoeling was dat dit *Onze Vader* door elk gemeentelijk kerkkoor gezongen zou moeten kunnen worden.

Pater noster

Pater noster, qui es in caelis,
sanctificetur nomen tuum,
adveniat regnum tuum,
fiat voluntas tua, sicut in caelo, et in terra.
Panem nostrum quotidianum da nobis hodie,
et dimitte nobis debita nostra,
sicut et nos dimittimus debitoribus nostris,
et ne nos inducas in tentationem,
sed libera nos a malo.
Quia tuum est regnum,
et potestas et gloria in saecula.
Amen.

Het werk wordt doorgaans a-cappella gezongen, maar kan ook uitgevoerd worden met orkestbegeleiding. Het is een rijke compositie, met verrassende overgangen tussen mineur en majeur. De muziek is onmiskenbaar twintigste-eeuws maar doet tegelijk soms aan Bach denken.

Onze Vader, die in de hemel zijt,
uw naam worde geheiligd,
uw rijk kome,
uw wil geschiede op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood
en vergeef ons onze schuld,
zoals ook wij aan anderen hun schuld vergeven,
en leid ons niet in bekoring,
maar verlos ons van het kwade.
Want van U is het Koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid tot in eeuwigheid.
Amen.

Krists Auznieks

Song of Myself

De Letse componist Krists Auznieks richt zich in zijn compositie *Song of Myself* op het Griekse concept 'philautia', de eigenliefde, hierbij geïnspireerd door het gedicht *Song of Myself* van Walt Whitman. Het 'zelf' verwijst bij Whitman niet alleen naar innerlijke drijfveren, maar ook naar de ander: 'I celebrate myself, and sing myself, and what I assume you shall assume, for every atom belonging to me as good belongs to you.' Het muzikale idioom van Auznieks is op het eerste gezicht eclectisch en complex, maar kenmerkt zich door een heldere vorm en overtuigende, logische structuren met ruimte voor improvisatie. Het stuk beleeft in deze concertreeks zijn wereldpremière.

toelichting · Maria Bojana Bilbija

Krists Auznieks (Letland, 1992) studeerde compositie aan het Koninklijk Conservatorium in Den Haag bij Peter Adriaansz en Guus Janssen. Auznieks woont en werkt momenteel in New York. Zijn opera *Neo-Arctic*, mede geschreven door de Britse technoproducer Andy Stott, won de Deense Reumert-prijs en had zijn Amerikaanse première in het Kennedy Center in 2019. Daarnaast won de componist in 2018 de Letse Grand Music Award voor zijn avondvullende compositie *Fire and Rose*. Auznieks verheugt zich erop om met *Song of Myself* voor Capella Amsterdam weer 'voet aan wal' in Nederland te zetten.

Song of Myself

I celebrate myself, and sing myself,
And what I assume you shall assume,

For every atom belonging to me as good belongs to you.

Clear and sweet is my soul, and clear and sweet is all that is not my soul.

I am not an earth nor an adjunct of an earth,
I am the mate and companion of people,
all just as immortal and fathomless as myself,
(They do not know how immortal, but I know.)

In all people I see myself, none more and not one a barley-corn less,
And the good or bad I say of myself I say of them.

I know I am solid and sound,
To me the converging objects of the universe perpetually flow,
All are written to me, and I must get what the writing means.

I know I am deathless,
I know this orbit of mine cannot be swept by a carpenter's compass,
I know I shall not pass like a child's carlacue cut with a burnt stick at night.

I know I am august,
I do not trouble my spirit to vindicate itself or be understood,
I see that the elementary laws never apologize,

I exist as I am, that is enough,
If no other in the world be aware, I sit content,
And if each and all be aware, I sit content.

One world is aware and by far the largest to me, and that is myself,

And whether I come to my own to-day
or in ten thousand or ten million years,
I can cheerfully take it now,
or with equal cheerfulness I can wait.

My foothold is tenon'd and mortis'd in granite,
I laugh at what you call dissolution,
And I know the amplitude of time.

And of these one and all I weave the song of myself.

Walt Whitman (1819-1892)

Lied over mijzelf

Ik bejubel mijzelf,
En waar ik me mee tooi, wees jij ermee getooid,
Want elk atoom dat mij behoort is evengoed van jou.

Zuiver en lieflijk is mijn ziel, zuiver en lieflijk is al wat niet mijn ziel is.

Ik ben geen aarde, ook geen verlengstuk, ik ben gewoon geen aarde,
Ik ben de maat van de mensen,
die allemaal even onsterfelijk en ongrijpbaar zijn als ik,
(Maar zij missen benul van hun onsterfelijkheid, ik niet.)

In alle mensen zie ik mijzelf, niet meer en geen sikkepit minder,
En alle praatjes die ik over mezelf rondstrooi goed/slecht strooi ik rond over hen.

En ik weet me gezond staande, yep,
In mij pakt de eeuwige loop der dingen zich samen, een niet-aflatende stroom aan betekenis geeft dat,
Tekens aan mij gericht, persoonlijk te duiden.

En ik weet me onsterfelijk,
Ik weet dat mijn hemelbaan in geen concept hoe doortimmerd dan ook valt te passen,
Ik weet dat ik niet doof als de dikke pret om een vuurpijl zwartnacht.

Ik weet dat ik verheven ben,
Ik kwel mijn geest niet zichzelf te verdedigen of begrip te vragen,
Nooit zag ik de elementaire wetten sorry doen.

Ik ben wie ik ben, dat voldoet,
Al zou geen hond in de wereld er benul van hebben, op rozen zit ik,
En ook al zou de godganse goegemeente -: op rozen zit ik.

Eén wereld heeft weet, en mee van de onmetelijkste voor mij: ik,

En of ik nu vandaag tot mijzelve kom
of binst tig jaar of lichtjaren,
Ik kan het vrolijk voor lief nemen nu
en evenzo vrolijk kan het wachten.

Mijn voetsteun in rots verzonken,
Een slinger de tijd, o ja
Ik lach om wat je noemt vergankelijkheid.

En van dit alles weef ik het lied over mijzelf.

vertaling · Anneke Brassinga et al. (2005)

Krists Auznieks © Girts Ragelis

Cappella Amsterdam

Cappella Amsterdam staat sinds 1990 onder artistieke leiding van Daniel Reuss en behoort tot de internationale top. De veelgeprezen klank van het koor leidde tot een Grammy-nominatie in 2010 voor de opname van *Golgotha* van Frank Martin. In 2017 won Cappella Amsterdam de Edison Klassiek met de cd-opname van de *Kanon Pokajanen* van Arvo Pärt. Met harmonia mundi werkt het koor aan een serie cd-opnamen met werken van vroege Franco-Vlaamse polyfonisten. De eerste in deze reeks, *Josquin des Prez - Miserere mei Deus*, verscheen in september 2018. Opnamen van motetten van Orlando di Lasso hebben in juni van dit jaar plaatsgevonden.

De komende jaren verkent Cappella Amsterdam nieuwe artistieke wegen in samenwerking met verrassende muziekpartners. Daartoe is Cappella LAB gestart, dat in 2019-2020 met muziektheatergezelschap Project Wildeman een project presenteert waarbij middeleeuwse muziek en gregoriaanse gezangen samenvloeien met elektronische beats. Daarnaast brengt Cappella Amsterdam de educatieve programmalijn Kids & koor, waarin het koor kinderen wil laten ervaren hoe gezongen muziek je in het hart kan raken.

In 2020 begint het koor een nieuwe traditie met de jaarlijkse uitvoering van de *Kanon Pokajanen* van Arvo Pärt.

Cappella Amsterdam ontvangt in 2019 en 2020 (meerjarige) ondersteuning van het Amsterdams Fonds voor de Kunst, Ammodo, Gieskes-Strijbis Fonds, De Nederlandsche Bank en een anonieme gulle gever. Ondersteuning krijgt Cappella van het Prins Bernhard Cultuurfonds, Kersjesfonds en het Fonds Podiumkunsten. Het Prins Bernhard Cultuurfonds doet dit vanuit fondsen op naam: het Cohen Fonds, het Korinthiërs Fonds, het Nora Baart Fonds, het Sayers Fonds, het Zilveren Lint Fonds en het Dessauvagie/Sauer Fonds. Daarnaast wordt het koor genereus gesteund door vele vrienden en donateurs.

SOPRAAN Sandra Audere, Elisabeth Blom
Martha Bosch, Gita Rebeka Dirveika,
Marijke van der Harst, Maria Köpcke
Marieke Steenhoek
ALT Sabine van der Heijden, Louise Kimm
Mieke van Laren, Laura Rodrigues Lopes
Jenni Reineke, Inga Schneider
Suzanne Verburg

Cappella Amsterdam © Marc Driessen

Krista Audere © Rita Mendes

TENOR Jon Etxabe Arzuaga, Mattijs Hoogendijk
Stefan Kennedy, Jelle Leistra
Martin Logar, Jesús Rodil Rodriguez
Diederik Rooker

BAS Jan Douwes, Martijn de Graaf Bierbrauwer
Andrew Hopper, Harry van der Kamp
Kees Jan de Koning, Nathan Tax,
Johan Vermeer

VU-Kamerkoor

Het VU-Kamerkoor is een halve eeuw jong en telt ruim dertig ambitieuze koorzangers. Zowel jeugdig enthousiasme als wijze ervaring maken deel uit van de magische mix. Deze variëteit zet zich door in de programma-keuze, waarin ruimte is voor stokoude en nagelnieuwe muziek, begeleid of a cappella. Recente wapenfeiten zijn het *Weihnachts-Oratorium* van Bach, Schnittkes *Concert voor koor* en *Figure humaine* van Poulenc. Ter ere van het vijftigjarig jubileum in 2018 vroeg het VU-Kamerkoor componisten Roel van Oosten, Merlijn Twaalfhoven, Ernst Reijseger en Imre Ploeg ieder een werk te schrijven met als thema *Visioenen van 2068*, geïnspireerd op toekomstbeelden van de koorleden zelf.

SOPRAAN Liza Berry, Yvonne Holthaus
Ellen Langemeijer, Lieke Maier, Saskia de Man
Marleen Schuijjer, Maria Zwicker
ALT Chantal Bekker, Rianne de Heide
Gudrun Lehmann, Milou van Rooij
Dorien Salet, Eveline van Schie
TENOR Ilari Anemaet, Stefan Epskamp
Gerben Groeneveld, Jasper Hupkes
Ernst Klijzing, Ruud Maas, Sander van der Ven
BAS Bastiaan van Bloppoel, Bas Cornelissen
Michel Couzijn, André Jansen
Quinten Krijger, Roel Zinkstok

Krista Audere • dirigent

Krista Audere (1989) studeerde in 2009 af als koor-dirigent en koorzangeres aan de Kathedrale Koorschool van Riga in Letland. In 2013 behaalde zij haar bachelor-diploma koördirectie aan de Letse Muziekacademie 'Jāzeps Vītols' en breidde ze haar muzikale bekwaamheid uit aan de Staatliche Hochschule für Musik und Darstellende Kunst in Stuttgart. In 2016 behaalde ze haar masterdiploma koördirectie cum laude aan het Conservatorium van Amsterdam bij Jos Vermunt. Tussen 2008 en 2014 was Krista als medeoprichtster en dirigent verbonden aan het Lets gemengd koor Dziesmuvara. Daarnaast was zij van 2010 tot 2013 tweede dirigent van het vrouwenkoor Dzintars van het VEF Cultuurpaleis in Riga en heeft ze tussen 2015 en 2016 ensemble The Gents gedirigeerd. Behalve als dirigent is Krista Audere ook als zangeres actief. Zij was van 2005 tot 2008 lid van jongerenkoor Kamēr... en trad daarnaast op met verschillende vocale ensembles. Haar succesvolle carrière leidde vanaf 2011 tot regelmatige deelname aan projecten van het prestigieuze Lets Radiokoor. Krista is sinds 2013 lid van het Tenso European Chamber Choir en nam in Nederland deel aan het project Meesters&Gezellen voor jonge zangers (2014 en 2015). In 2015 heeft ze ook samengewerkt met Cappella Amsterdam. Momenteel is Krista dirigent van het VU-Kamerkoor, kamerkoor Venus en het Wagenings Studentenkoor. Daarnaast werkt ze als repetitor en stemcoach met verscheidene koren en vocale ensembles in Nederland.

Maartje van de Wetering © Bowie Verschuren

Maartje van de Wetering • voordracht

Maartje van de Wetering (1985) studeerde in 2008 af aan de Amsterdamse Toneelschool & Kleinkunstacademie. Vrijwel meteen na haar afstuderen kreeg zij een vaste aanstelling bij het Noord Nederlands Toneel onder artistieke leiding van Ola Mafaalani. Daar speelde zij tot 2015 in bijna alle grote zaalvoorstellingen. Hoge ogen gooide zij met haar vertolking van de titelrol in *Alice in Wonderland*, geschreven en geregisseerd door Ko van den Bosch. Sinds 2015 werkt Maartje als freelance actrice en heeft ze gespeeld in producties van onder meer Orkater en Internationaal Theater Amsterdam. Naast het theater is Maartje ook te zien in films en op televisie. Ze speelde vier seizoenen in de hitserie *Divorce* en was te zien in films als *Daglicht*, *Mannenharten 2* en *Waldstille*. Grotere bekendheid verwierf zij met de rol van Esther Wegereef in de politiserie *Flikken Rotterdam*. In 2017 won Maartje de finale van het AVROTROS-programma *Maestro*.

MUSICA SACRA MAASTRICHT IS EEN COPRODUCTIE VAN Stichting Musica Sacra en Theater aan het Vrijthof Maastricht. Filmselectie i.s.m. Lumière.

DIRECTEUR BESTUURDER Jean Boelen, directeur Theater aan het Vrijthof Maastricht
PROGRAMMACOMMISSIE Jacques Giesen (voorzitter); Jos Leussink (adviseur); Sylvester Beelaert, Fons Dejong, Susanne van Els, Bas Geerts en Lieke Wijnia
RAAD VAN TOEZICHT Jean Jacobs (voorzitter), Michel Cobben, Barbara de Heer, Bas Huyser en Eddy Klomp

PROJECTLEIDING & FONDSWerving Fons Dejong **MARKETING & PUBLICITEIT** Hetty van Dongen **PRODUCTIE** Raf Meijers **REDACTIE** Philip Leussink, Jacinta Wetzter, Sylvester Beelaert en Fons Dejong **VORMGEVING** Philip Leussink **UITBALIE** Flora Minis en Susan Meisen **TECHNISCHE COÖRDINATIE** Sander Rondon **FACILITAIR** Nandi Nijsten **FINANCIËN** Jos Spauwen

MUSICA SACRA MAASTRICHT is lid van De Verenigde Podiumkunstenfestivals.

MUSICA SACRA MAASTRICHT wordt mede mogelijk gemaakt door Fonds Podiumkunsten, Provincie Limburg, Gemeente Maastricht, Theater aan het Vrijthof, Elisabeth Strouven Fonds, Stichting Kanunnik Salden Nieuwenhof, de Vrienden van Musica Sacra Maastricht en alle (concert-) locaties en samenwerkingspartners. De activiteiten worden mede mogelijk gemaakt door anonieme giften van particulieren. **MEDIAPARTNERS** NPO Radio4, NTR, KRO NCRV, L1, Dagblad de Limburger, RTV Maastricht.

STEUN HET FESTIVAL Voor een bijdrage vanaf € 40 geniet u als Vriend van Musica Sacra Maastricht vele voordelen. Zie voor meer informatie en aanmelding www.musicasacramaastricht.nl/vriend.

STICHTING MUSICA SACRA Vrijthof 47, 6211 LE Maastricht
info@musicasacramaastricht.nl • www.musicasacramaastricht.nl

[f facebook.com/MusicaSacraMaastricht](https://www.facebook.com/MusicaSacraMaastricht) • [@FestivalMSM](https://twitter.com/FestivalMSM) | #MSM2019